

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Occupatio animae Jesu Christo crucifixo devotae.

Leroy, François

Pragae, 1666

§.3. Eadem esse velut stigmata Domini Jesu, in corpore aut corde nostro impressa.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47123](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47123)

hæc amaritudo animi & oppressio cordis, est velut gutta felle potus, quo illius os in passione imbutum est. Et ita de alijs.

Quin & ipsas denique afflictiones tuas, non modò ut earum, quas dixi, externarum rerum particulas aliquas aspicere debes; sed etiam tanquam portionem ipsarum Christi passionum, quas veluti Christus, præ quàm externa illa, intime in se suscepit, ita etiam majori quadam affecit sanctitudine, & majori honore atque amore dignas reddidit. Ad hoc enim faciunt illa B. Petri verba: *Communicantes Christi passionibus gaudere: ut & in revelatione gloria ejus gaudeatis exultantes.* Quid enim est Christi passionibus communicare, nisi in earundem passionum partem, ac societatem venire? Igitur, ex S. Petri mente, afflictiones quas patimur, particule sunt, & velut reliquie earum passionum, quas Christus in se nostrâ causâ suscepit: easq; par esset, non patienter modò, sed etiam gaudenter excipere, tanquam ejus intimo complexu peculiariter consecratas; & quasi pignora ac semina ejus gloriæ, ad cujus etiam communitatem vocantur, qui socij fuerint & participes passionum ejus. Ut enim ait ista confirmans Latientis Abbas: *quodvis gravamen imaginem aliquam excellentissimam passionis Domini nostri JESU Christi refert, & in eo homo promereri potest perfectam ejusdem passionis Dominice participationem.*

Ep. 1. c. 4.

Instit. spirit. c. 8.

§. 3.

Easdem esse velut stigmata Domini IESU, in corpore aut corde nostro impressa.

Postremò adversus incurstantes in te molestiarum aculeos, & istâ cogitatione armaberis. Si DEUS singularis benevolentie gratiâ, aut corpori tuo, ut B. Francisco aut cordi tuo, ut B. Claræ de Montefalco, aut etiam B. Gertrudi contigit, suorum vulnerum sacra stigmata, aut passionis suæ

suae peculiare notas imprimeret; quam grato animo divinum hoc munus exciperes! qua in aestimatione hoc salutis pignus; hanc ineffabilis dilectionis arrham, quo in pretio haberes! Ecce autem, quanquam occultis modis, id ipsum tamen tecum agitur, quoties tibi Salvator tuus, pro sua adversus electos suavi providentia, aut immittit adversi aliquid, aut obvenire permittit. Nec enim, opinor, in corpore suo, vulnerum seu passionis Christi certa signa aut impressas notas divinitus acceperat Apostolus; & tamen

Gal. 6. gloriatur, & dicit: *De cetero nemo mihi molestus fuit, ego enim stigmata Domini JESU in corpore meo porto.* Nimirum vincula, verbera, plagas, plagarumque cicatrices, quae in Christi causa haecenus perpeffus fuerat, stigmata Domini JESU appellat; quod his tanquam notis ac stigmatibus insignitus, verus ac peculiaris Christi servus agnosceretur. Veluti de Magno Constantino refert Theodoretus in historia; cum in illis Nicœni Concilij Patribus, qui pro Christi fide dextros oculos effossos habuerant, atque (ut idem autor loquitur) stigmata Domini JESU in corpore suo gestabant, impressis labijs plagarum vestigia, magno fidei ardore excusculatum fuisse. Nec absimili pietatis sensu S. Paulinus Nolanus; dum ad S. Victricium Rothomagensis Episcopum, qui sub Juliano in Gallijs militans, fidei Christianae gratia,

L. 1. c. 7, & 11. immanes plagas pertulerat, ita scribit: *Quis daret nobis pennas columbae, & volarem ad te, & requiesceremus in conspectu sanctitatis tuae, coram in ore tuo Christum DEUM admirantes atque venerantes, tergeremus capillis pedes illius tuis pedibus, & lacrymis rigaremus, & in illis cicatricibus tuis quasi Dominicae passionis impressa vestigia lamberemus!*

Epist. 2. ad Vict.

Igitur, uti dicere coepimus, eadem nos mente esse convenit, si quid patimur adversi. Decorat enim nos Dominus suis insignibus, & quasi notis suis inscribit, ut hoc inulto diversarum afflictionum stigmatum, de ejus tanquam familia,
imò

imò de specialium amicorum electorumq; numero censeamur. Quò referri potest quod de S. Francisca Romana accepimus: quæ quadam die post sacram Synaxim in mentis excessu posita, visa sibi est videre Jesum, Crucifixi specie, vulneribus ipsis in modum Solis radiantibus; eundemque sibi tanquam gratulantem audire, quòd sua (ut agebat) arma & insignia gestaret: quo nomine visus est (uti observat Julius Ursinus) dolores pedum ac manuum, laterisq; plagam, peracerbâ, ei sanctæ viduæ divinitus impositam, significasse.

L. 3. c. 6.

Proinde, si corpori quidem molestum aliquid acciderit, si morbus obvenerit, si membrorum artuumve vexatio; gratulabimur nobis videlicet, quòd stigmata Domini Jesu circumferamus in corpore. Si autem animum invadet tristitia, lancinabunt curæ, discruciat anxietas: tum eadem stigmata crucisq; Dominicæ characteres, cordi nostro inferibi atque insculpi fingemus. Atque ejusmodi passionis Christi notas & imagines, præ illis quas principio memoravi, hoc quodammodo amabimus magis & exosculabimur, quòd earum voluntaria susceptio ac tolerantia, non modò divinæ erga nos benevolentia sint pignora, sed vicissim nostri in Christum amoris certissima documenta.

Sed delectat me S. Eulaliæ 12. annorum virgunculæ, inter pestines & ungulas ferreas, quibus tenerum illius corpus à carnificibus lacerabatur, sublimis eo in genere Philosophia: quippe quam unguularum notas ac vulnera sua intrepidè spectantem, & quodammodo dinumerantem, atq; his vocibus Sponsum suum alloquentem, describit Christianus Poëta Prudentius:

*Scriberis ecce mihi Domine,
Quàm juvat hos apices legere,
Qui tua, Christe, trophæa notant!
Nomen & ipsa sacrum loquitur
Purpura sanguinis eicici.*

*Peristeph.
Hymn. 3.*

B b b b

Vides

Vides excelsam Virginis mentem; & quibus illa se cogitationibus, in ipsa artuum suorum laniatione, ac cruoris undique scaturientis aspectu sustentaret, deq; ipsa tormentorum atrocitate solatium animumq; sumeret. Aspiciebat, nimirum cruciatus suos, velut pretiosa Domini Jesu stigmata; gaudebatq; in membris suis, tanquam in delicata membrana, ferreis illis stylis, acutisq; pectinibus exarari notas, & characteres imprimi, qui Christi triumphum loquerentur, & crucis trophæa signarent, perq; hiantia laterum suorum costarumq; vulnera, tot quasi ora aperiri, ipso sanguinis vocali profluvio, JESU nomen ac gloriam apertissime prædicantia.

CAPUT XIX.

Alia nonnulla considerationes eandem ad rem pertinentes.

§. I.

Iustorum in vita afflictiones, meras Christi amanti blanditias esse.

Arumnas & molestias hujus vitæ, quæ Deo vel imminente vel permittente justis eveniunt, esse dona amantissimæ dextræ, & specialia divinæ benevolentia signa, jam in superioribus, nec semel fortasse, prædiximus. Ut porro homini afflicto, & sub ærumnæ suæ pondere gementi merito liceat evangelicum istud occinere: *Si scires donum DEI.* Si intelligeres, quorum bonorum compendium, quanti favoris pignus, quantæ gloriæ semen sit, hæc tua, quæcumq; est, tribulatio; si quibus oportet, illam oculis aspiceres: nimirum non illam, ut nunc aded facis, defugeres, sed optares potius, & obvijs ulnis amplectereris obvenientem, inq; ejus sinu atque complexu acquiesceres.

Verum

Joann. 4.